Dosarul: nr.2ai-281/23(2-19041203-02-2ai-29082023)
Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (sediul Central), judecător - A. Mocanu

D E C I Z I E

24 septembrie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Andrei Cașcaval și Dorin Dulghieru

examinând apelul declarat de lichidatorul SRL ”*****” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat *****, în cauza civilă, la cererea depusă de lichidatorul SRL ”*****” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat ***** împotriva SRL ”*****”, intervenient accesoriu SRL ”*****” cu privire la validarea propririi și încasarea sumei, împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 18 mai 2023, prin care cererea a fost respinsă-

A C O N S T A T A T:

Pretențiile din acțiune:

1. La data de 10 martie 2017, lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „*****” cu privire la validarea poririi și încasarea datoriei în mărime de 23740717,75 lei.
2. În motivarea cererii a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 02 noiembrie 2015, s-a dispus intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****”, desemnând în calitate de administrator al insolvabilităţii pe administratorul autorizat *****, iar prin încheierea din 04.04.2016, instanţa de insolvabilitate a dispus deschiderea procedurii de faliment faţă de S.R.L. „*****”, fiind investit în funcţia de lichidator - administratorul autorizat *****.
3. În cadrul procedurii de insolvabilitate şi faliment, în rezultatul restabilirii actelor financiar-contabile ale S.R.L. „*****” s-a constatat că, pe perioada anului 2009-2010 între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****” au fost stabilite relaţii comerciale, în baza cărora S.R.L. „*****” a livrat companiei S.R.L. „*****” marfă în sumă totală de 27878550,27 lei, iar S.R.L. „*****” a livrat marfă către S.R.L. „*****” în valoare de 4137832,52 lei, în rezultatul la ce S.R.L. „*****” a acumulat faţă de S.R.L. „*****” o datorie în mărime totală de 23740717,75 lei, fapt confirmat prin actul de

verificare a decontărilor, registrul livrărilor şi procurărilor, raportul privind stabilirea evidenţei contabile din 08 noiembrie 2016 întocmit de compania „*****” S.R.L. şi respectiv, rulajele bancare ale S.R.L. „*****”.

4. În vederea înființării popririi, la 06 februarie 2017, lichidatorul a înaintat S.R.L. „*****” o somație prin care a instituit poprirea asupra sumei de 23740717,75 lei, care urma a fi transferată în termen de 5 zile pe contul de acumulare a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului *****, însă somaţia a fost restituită ca fiind nerecepționată de terțul poprit.

5. Totodată a menţionat că, dat fiind neexecutarea în termen a obligaţiei de achitare a datoriei restante şi folosirea ilegală de către terţul poprit a mijloacelor băneşti ce aparţineau societăţii insolvabile, în interesele sale personale, a solicitat concomitent încasarea dobînzii în mărimea stabilită de art.619 Cod civil, calculată începând cu data punerii în întârziere pînă la pronunţarea hotărîrii de validare a popririi (potrivit cererii nu a fost efectuat nici un calcul al dobânzii din partea lichidatorului).

6. Lichidatorul şi administratorul autorizat al S.R.L. „*****”, ***** a solicitat prin cerere validarea popririi cu încasarea de la terţul poprit S.R.L. „*****” a datoriei în mărime de 23740717,75 lei şi a dobînzii de întîrziere.

7. Ulterior în cadrul examinării cauzei s-a solicitat încasarea datoriei de doar 1728570,41 lei.

Aprecierea primei instanțe:

8. Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 18 mai 2023, s-a respins cererea înaintată de lichidatorul S.R.L. „*****” în proces de insolvabilitate, ***** împotriva S.R.L. „*****”, intervenient accesoriu S.R.L. „*****” privind validarea popririi și încasarea sumei. S-a desfiinţat poprirea instituită asupra mijloacelor băneşti faţă de S.R.L. „*****” în limitele sumei de 1728570,41 lei. S-a încasat de la debitorul insolvabil S.R.L. „*****” (în proces de insolvabilitate) în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 50000 lei, care urmează a fi achitată nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărîrii.

Pretențiile din cererea de apel:

9. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 24 mai 2023, lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, în termenul prevăzut de lege, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 18 mai 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Argumentele participanților la proces:

10. În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate şi faliment, ca urmare a restabilirii evidenței contabile şi inventarierii masei debitoare, s-a constat că, în perioada anilor 2009-2010, între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****” au fost stabilite relaţii comerciale, în baza cărora S.R.L. „*****” a transferat la contul S.R.L. „*****” şi a livrat marfă în suma totală de 5366402,93 lei,

iar S.R.L. „*****” a transferat către S.R.L. „*****” mijloace financiare în sumă de 3637832,52 lei, în rezultatul fiind acumulată faţă de S.R.L. „*****” o datorie în mărime totală de 1728570,41 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor, registrul livrărilor şi procurărilor, raportul privind restabilirea evidenţei contabile din 08 noiembrie 2016 întocmit de compania S.R.L. „*****”, şi respectiv, rulajele bancare ale S.R.L. „*****”, care se anexează. Respectiv, S.R.L. „*****” dispune de o datorie faţă de S.R.L. „*****” în mărime totală de 1728570,41 lei.

11. La înaintarea cererii de validare a popririi S.R.L. „*****” a solicitat validarea popririi faţă de S.R.L. „*****” şi încasarea de la ultimul în beneficiul său a datoriei în mărime de 23740717,75 lei, însă pe parcursul examinării cauzei lichidatorul şi-a concretizat cerinţele în şedinţa de judecată, solicitînd validarea popririi şi încasarea de la terţul poprit în beneficiul S.R.L. „*****” a sumei de 1728570, 41 lei, cu titlu de datorie, anexând în susţinerea cererii copiile legalizate a facturilor fiscale şi ordinelor de plată efectuate.

12. Reprezentantul terţului poprit nu a negat existenţa relaţiilor comerciale între părţi şi nu a pus la îndoială veridicitatea facturilor fiscale sau a ordinelor de plată. La acest aspect aduce la cunoştinţa instanţei de apel despre faptul că, Actul de verificare anexat la cererea de validare a popririi iniţial (f.d.6, vol.I) a fost întocmit eronat de către compania de audiat S.R.L. „*****”, fiind incluse greşit şi facturile care demonstrau relaţiile comerciale cu un alt agent economic S.A. „*****”. La fel, acest act conţine o eroare privind suma facturii seria/nr. XT3134637 din „30” septembrie a.2009, în actul iniţial fiind inclusă suma de 1890893,24 lei. După depistarea respectivei erori lichidatorul ***** a corectat această greşeală şi a anexat la materialele cauzei un act de verificare corectat (f.d.21, vol.I) cu includerea sumei din factura indicată supra corect ca fiind 1887293,25 lei.

13. Susține apelantul, că prin cererea de anexare a probelor suplimentare de către lichidator la materialele cauzei au fost prezentate copiile certificate ale facturilor fiscale şi ale ordinelor de plată. Din aceste considerente susţine, că sunt neîntemeiate argumentele instanţei de insolvabilitate cu privire la neclaritatea poziţiei lichidatorului şi faptul, că din actele prezentate nu rezultă caracterul cert, lichid şi exigibil al creanţei. Or, deşi instanţa are obligaţia de a cerceta nemijlocit probele dosarului, aceasta face trimitere doar la actele de verificare, unul dintre care nu a mai fost susţinut în calitate de probă de către apelant, dar omite să menţioneze cercetarea nemijlocită a facturii seria/ nr.XT3134637 din „30” septembrie 2009 din conţinutul căreia este evidentă suma corectă de 1887293,25 lei.

14. Indică apelantul și faptul că, livrările efectuate de către S.R.L. „*****” sunt probate prin factura fiscală nr.XT3134637 din „30” septembrie a.2009 în sumă de 1887293,25 lei; factura fiscală nr.XT3134655 din „30” octombrie a.2009 în sumă de 1450539,27 lei; a ordinului de plată nr. 610 din „30” octombrie a.2009 în sumă de 270000,00 lei; ordinului de plată nr.609 din „30” octombrie a.2009 în sumă de 30000,00 lei; factura fiscală nr.XT3059302 din „30” noiembrie a.2009 în sumă de

842709,89 lei; factura fiscală nr.XT3059342 din 29.12.2009 în sumă de 885860,52 lei.

15. Mai mult decât atât, prin achitările efectuate prin ordinele de plată nr.610 din „30” octombrie a.2009 în sumă de 270000,00 lei şi nr.609 din „30” octombrie a.2009 în sumă de 30 000,00 lei de către S.R.L. „*****” este recunoscută parţial datoria faţă de S.R.L. „*****”. Din aceste considerente susţine apelantul, că suma datoriei formată în baza relaţiilor comerciale între părţi este demonstrată pe deplin.

16. În aceeaşi ordine de idei, apelantul consideră neplauzibil argumentul instanţei de insolvabilitate cu privire la lipsa semnăturii pe actul de verificare al reprezentantului terţului poprit, or, în cadrul examinării cauzei, inclusiv prin referinţă S.R.L. „*****” nu neagă existenţa relaţiilor comerciale şi implicit a sumei datoriei de 1728570,41 lei. Din acest considerent urmau a fi aplicate de către instanţă prevederile art.123 alin.(5) Cod de procedură civilă, fiind demonstrate faptele invocate de către parte în măsură în care cealaltă parte nu le-a negat. Unicul argument al reprezentantului terţului poprit în susţinerea poziţiei sale l-a reprezentat cesiunea creanţei, astfel pârâtul corespunzător urma a fi S.R.L. „*****”.

17. Consideră apelantul că, suma creanţei litigioase este una stabilită atât prin facturile fiscale şi ordinele de plată anexate, cât şi nefiind negată de către terţul poprit.

18. Indică apelantul că, în motivarea soluţiei de respingere a cererii de validare şi încasare a datoriei reprezentantul terţului poprit a prezentat în instanţă Contractului de cesiune de creanţă nr.18/01-10 din „18” ianuarie a.2010 şi actul de constatare a datoriei şi remitere de datorie din „01” aprilie a.2010, din conţinutul cărora rezultă că, datoria S.R.L. „*****” (debitor cedat) în mărime de 1728570,41 lei pe care o avea faţă de creditorul S.R.L. „*****”, ultimul în calitate de cedent a cesionat-o în mod irevocabil şi necondiţionat în favoarea (beneficiul) S.R.L. „*****” (cesionar).

19. Susține apelantul și faptul că, în cadrul cercetării judecătoreşti lichidatorul S.R.L. „*****” a invocat nulitatea absolută a contractului de cesiune a creanţei din considerentul, că semnătura administratorului statutar S.R.L. „*****” este falsificată. În scopul demonstrării respectivei circumstanţe au fost prezentate instanţei două procese-verbale de audiere a fostului administrator al S.R.L. „*****”, *****. Fiind audiat de lichidator, la data de „16” iulie a.2020 şi acesta a declarat, că pe parcursul perioadei sale de activitate nu a semnat contractul de cesiune de creanţă nr.18/01-10 din „18” ianuarie a.2010.

20. Totodată, ***** a solicitat efectuarea expertizei grafoscopice a semnăturilor de pe contractul de cesiune şi actul de cesiune. Astfel, iniţial a fost efectuat Raportul de expertiză judiciară cu nr.196-197 din „03” februarie a.2020, potrivit căruia în concluzie expertul a indicat că, „semnătura lui Sorocenco Valeri, de la rubrica S.R.L. „*****” din Contractul de cesiune de creanţă cu nr.18/01-10 din „18” ianuarie a.2010, încheiat între S.R.L. „*****” şi „*****” S.R.L. (care constituie filele nr,3-4 a setului de acte cusut şi numerotat, pe 15 file) a fost executată de însuşi *****”.

21. Ulterior, a fost solicitată expertiza grafoscopică repetată. În Raportul de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-3680 din „19” noiembrie a.2021, în concluzie se menţionează, că „Semnătura din numele „Director *****”, plasată la rubrica „Cedent ***** S.R.L.” în Contractul de cesiune de creanţă cu nr.18/01-10 din „18” ianuarie a.2010, a fost executată probabil nu de *****.” În acest context explică expertul, că coincidentele dintre semnăturile examinate pot fi explicate prin încercarea de a copia semnătura lui *****.

22. Invocă apeantul că, având la dispoziţie probele respective instanţa de insolvabilitate a apreciat, că reprezentantul S.R.L. „*****” nu a demonstrat pe deplin temeinicia acţiunii sale, reţinând în final probele în favoarea terţului poprit. Mai mult, instanţa indică că, apreciază critic declaraţiile făcute de către ***** întrucât toate probele în cumul fiind examinate şi administrate în cadrul şedinţelor de judecată, demonstrează lipsa datoriei terţului poprit S.R.L. „*****” faţă de S.R.L. „*****”, şi anume în temeiul: contractului de cesiune a creanţei nr.08/01-10 din „18” ianuarie a.2010, actului de constatare a datoriei şi remitere de datorie din „01” aprilie a.2010, Actul de verificare al decontărilor reciproce din „30” aprilie a.2010, semnat între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****”.

23. La acest aspect, consideră apelantul ca fiind neîntemeiată poziţia instanţei cu privire la nulitatea relativă a contractului, având în vedere semnarea acestui contract de o persoană neîmputernicită. Aici menţionează apelantul, că prin argumentele aduse de către instanţa de insolvabilitate se produce o confuzie între nulitatea relativă a actului prevăzută de art.226 Cod civil (în vigoare în 2009) şi nulitatea absolută prevăzută de art.220 şi art.221 Cod civil. În cazul semnării actului cu depăşirea limitelor împuternicirilor se prezumă că persoana acţionează din numele persoanei juridice în calitate de reprezentant, dar împuternicirile la semnarea unui astfel de contract sunt limitate prin actul de constituire sau contract, fiind diferite decât cele din mandat sau prevăzute de lege. Astfel, în asemenea situaţie semnatarul contractului are dreptul de a acţiona în numere persoanei juridice doar în cazuri determinate, unele contracte (acte de proporţii sau semnate în situaţie de conflict de interese de exemplu) fiind exceptate prin actele de constituire, în situaţia invocată de către apelant şi care se atestă în prezenta cauză Contractul de cesiune a fost semnat de către un necunoscut, probabil cu falsificarea semnăturii administratorului S.R.L. „*****” şi a fost semnat cu scopul de a eluda creditorii. Respectiva afirmaţie este demonstrată prin concluziile raportului de expertiză repetată „coincidenţele dintre semnături se explică prin tentativa de a imita semnătura administratorului”.

24. Mai mult, apelantul susține că, primul raport de expertiză nu corespunde criteriilor care urmează a fi întrunit de un asemenea act, iar expertul judiciar a comis erori care nu puteau fi corectate şi în opinia apelantului a examinat superficial obiectul supus expertizei.

25. În opinia apelantului acesta şi-a exercitat pe deplin sarcina probaţiunii, or în susţinerea poziţiei sale a prezentat instanţei de insolvabilitate: - copiile facturilor

fiscale, care demonstrează livrarea bunurilor; - copiile ordinelor de plată prin care se demonstrează achitarea parţială din partea terţului poprit a datoriei; - copiile proceselor-verbale de audiere a administratorului statutar al S.R.L. „*****”, *****, care indică direct că nu a semnat contractul de cesiune a creanţei şi actul de preluare a cesiunii; - raportul de expertiză Raportul de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-3680 din „19” noiembrie a.2021, în concluzie se menţionează, că „Semnătura din numele „Director *****”, plasată la rubrica „Cedent S.R.L. „*****” în Contractul de cesiune de creanţă cu nr.18/01-10 din „18” ianuarie a.2010, a fost executată probabil nu de *****, iar coincidenţele dintre semnături se explică prin tentativa de a imita semnătura administratorului.

26. Consideră apelantul, că în temeiul art.220 şi art.217 alin.(1) Cod civil (prevederi în vigoare la momentul semnării contractului de cesiune), instanţa avea competenţa din oficiu să declare nul contractul de cesiune, iar ca consecinţă să dispună încasarea sumei în beneficiul creditorului.

27. Potrivit art.126 a Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06,2012: „(1) Mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în moneda naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, sunt urmărite silit de lichidator prin proprie. (2) Poprirea se înfiinţează prin somaţie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi se comunică terţului menţionat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procesului de faliment asupra debitorului. (3) Prin somaţie se va pune în vedere terţului, care devine, potrivit alin. (1), terţ poprit, interdicţia de a plăti fără acordul administratorului insolvabilităţii/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi şi până la achitarea integrală a obligaţiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terţul poprit nu va face nici o altă plată sau operaţiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operaţiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi este nulă.”

28. Astfel, invocând prevederile art. 126 din Lgea insolvabilității și art. 602 alin. (1), 585, 619 alin. (2) din Codul civil, și luând în consideraţie neexecutarea în termen a obligaţiei de achitare a datoriei restante şi folosirea ilegală de către terţul poprit a mijloacelor băneşti ce aparţineau societăţii insolvabile, în interesele sale personale, consideră apelatul întemeiată cerinţa de încasare a dobânzii în mărimea stabilită de art.619 Cod civil calculată începând cu data punerii în întârziere conform calculului anexat la materialele cauzei.

Termenul de declarare a apelului:

29. În conformitate cu prevederile art.356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

30. În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.
31. Conform art.8 alin.(1) din aceeaşi lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.
32. Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunţată la 18 mai 2023, iar cererea de apel nemotivat a fost depusă la data de 24 mai 2023, prin urmare, Colegiul civil constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de apel:

33. Verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Completul judiciar al Curţii de Apel Chişinău consideră necesar de a respinge apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, cu menţinerea hotărârii primei instanţe din 18 mai 2023, din considerentele ce succed.
34. În conformitate cu art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.
35. În conformitate cu art.8 alin.(6) și (7) din Legea insolvabilității, (6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. (7) Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării.
36. Potrivit art.385 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.
37. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
38. Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
39. Din textul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, se desprinde că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

40. În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.alin.(1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
41. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
42. Din optica celor enunțate Colegiul reține că, sarcina instanţei de apel derivă din dispozițiile art.373 Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
43. Totodată, Completul judiciar reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).
44. Așadar, Completul judiciar verificând în raport cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea respingerii acțiunii din speță, stabilind corect circumstanţele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Circumstanţele de fapt ale cauzei:

45. După cum rezultă din suportul probator prezent la materialele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 02.11.2015, s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilităţii, administratorul autorizat *****, iar prin încheierea instanţei de insolvabilitate Curtea de Apel Chişinău nr. 2i-488/15 din 04.04.2016, s-a dispus intentarea procedurii de faliment faţă de S.R.L. „*****”, fiind investit în funcţia de lichidator - administratorul autorizat ***** (vol. I, f.d. 4).
46. La 10 martie 2017, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** a depus cerere cu privire la validarea popririi instituită față de terțul poprit S.R.L. „*****”.

47. Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 18 mai 2023, s-a respins cererea înaintată de lichidatorului S.R.L. „*****”, în proces de insolvabilitate, ***** împotriva S.R.L. „*****” intervenient accesoriu S.R.L. „*****” privind validarea popririi și încasarea sumei. S-a desfiinţat poprirea instituită asupra mijloacelor băneşti faţă de S.R.L. „*****” în limitele sumei de 1 728 570,41 lei. S-a încasat de la debitorul insolvabil S.R.L. „*****” (în proces de insolvabilitate) în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, care urmează a fi achitată nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărîrii.

48. La examinarea cererii de validare a popririi și încasarea datoriei, instanța de fond a stabilit că, în vederea înființării popririi, la 28 noiembrie 2016, lichidatorul a înaintat către S.R.L. „*****” o notificare prin care a solicitat achitarea integrală a sumei datoriei în mărime de 23 740 717,75 lei, care urma a fi transferată în termen de 7 zile pe contul de acumulare a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului *****, motivând pe faptul că, în rezultatul restabilirii actelor financiar-contabile ale S.R.L. „*****” a constatat că pe perioada anului 2009-2010 între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****” au fost stabilite relaţii comerciale, în baza cărora S.R.L. „*****” a livrat companiei S.R.L. „*****” marfă în sumă totală de 27 878 550,27 lei iar S.R.L. „*****” a livrat marfă către S.R.L. „*****” în valoare de 4 137 832,52 lei, în rezultatul a ce S.R.L. „*****” a acumulat faţă de S.R.L. „*****” o datorie în mărime totală de 23 740 717, 75 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor (vol. I, f.d. 5, 6).

49. Drept urmare, la 06 februarie 2017, lichidatorul a expediat terțului poprit S.R.L. „*****” somația nr. 9/02-16, prin care, a instituit poprirea asupra sumei de 23 740 717,75 lei de la S.R.L. „*****” cu titlu de datorie formată în urma livrării mărfurilor terțului poprit, însă somaţia nu a fost recepționată de terțul poprit, fiind indicată pe cotorul plicului de expediere poștală mențiunea „plecat” (vol. I, f.d. 7).

50. Drept consecință, la 10 martie 2017, lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** a înaintat cerere privind validarea popririi față de terțul poprit S.R.L. „*****” privind încasarea datoriei în sumă de 23 740 717,75 lei.

51. Completul judiciar atestă, că întru confirmarea temeiului de validare a popririi înființate, lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, invocă Actul de verificare a decontărilor între întreprinderile S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” din 31 decembrie 2014; Raportul privind restabilirea evidenței contabile din 08 noiembrie 2016 întocmit de compania S.R.L. „*****”, și respectiv Rulajele bancare ale S.R.L. „*****”.

52. Totodată, la 10 octombrie 2017, lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** a înaintat instanței de insolvabilitate cerere, privind anexarea la materialele cauzei a probelor suplimentare privind existența datoriei invocate, după cum urmează:

- Copia legalizată a facturii fiscale nr.XT3134637 din 30 septembrie 2009 în sumă de 1887293,25 lei;

- Copia legalizată a facturii fiscale nr. XT3134655 din 30 octombrie 2009 în sumă de 1450539,27 lei;
- Copia legalizată a facturii fiscale nr.610 din 30 octombrie 2009 în sumă de 270 000 lei;
- Copia legalizată a facturii fiscale nr.609 din 30 octombrie 2009 în sumă de 30 000 lei;
- Copia legalizată a facturii fiscale nr.XT3059302 din 30 noiembrie 2009 în sumă de 842 709,89 lei;
- Copia legalizată a facturii fiscale nr.XT3059342 din 29 decembrie 2009 în sumă de 885 860,52 lei (f.d.14-20, vol.I).

53. În același timp, din probatoriul administrat la materialele cauzei, se atestă că, pe parcursul examinării cauzei în fond, administratorul terțului poprit, S.R.L. „*****” a prezentat instanței Contractul de cesiune de creanță nr.18/01-10 din 18 ianuarie 2010, potrivit căruia, S.R.L. „*****” în calitate de cedent, a cedat în favoarea S.R.L. „*****” în calitate de cesionar, dreptul de creanță împotriva debitorului S.R.L. „*****” în valoare totală de 1 728 570,41 lei, rezultată din Contractul nr. 02/09/C din 01 septembrie 2009, facturi fiscale XT3059302 din 30 noiembrie 2019, XT30559342 din 29 decembrie 2009.

54. Corespunzător, potrivit Actului de verificare a decontărilor între întreprinderile S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” la situația din 31 martie 2010, soldul final a debitului constituie suma de 1728 570,41 lei (f.d.53, vol.I).

55. Totodată, potrivit Actului de verificare a decontărilor între întreprinderile S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” la situația din 31 decembrie 2011, soldul final a debitului constituie suma de 0,00 lei (f.d.57, vol.I).

56. În contradictoriu cu argumentele invocate de apelant, prezintă relevanță la caz Actul de verificare a decontărilor între întreprinderile S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” la situația din 31 decembrie 2014, prezentat de reclamantul/apelant în sensul confirmării solicitărilor formulate, potrivit căruia, în baza facturilor fiscale (printre care și cele care constituie obiectul contractului de cesiune) suma soldului de debit constituie deja suma de 23740717,75 lei, având la bază calculul debitului/creditului format în temeiul facturilor eliberate în perioada 16 septembrie 2009 pînă la 19 ianuarie 2010.

57. Totodată, după cum se atestă din materialele cauzei, în ședința de judecată din instanța de fond, lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, și-a concretizat cerințele și a solicitat încasarea de la terțul poprit S.R.L. „*****” în beneficiul S.R.L. „*****” a sumei de 1728570,41 lei cu titlu de datorie, indicând că la înaintarea cererii de validare a popririi și calcularea creanței au fost luate în calcul și facturile fiscale S.R.L. „*****” chiar dacă terțul poprit este S.R.L. „*****”, renunțând totodată la cerința privind încasarea dobânzii de întîrziere (f.d.109, VOL.I)

58. În motivarea cerinței privind validarea poprii, apelantul invocă facturile fiscale nr. XT3059302 din 30 noiembrie 2009 pentru suma de 842709,89 lei, nr.XT3059342

din 29 decembrie 2009 pentru suma de 885860,52 lei, iar aceste facturi fiscale nu conțin nici o mențiune despre contractul în baza cărora au fost întocmite sau termenele de achitare, astfel că, ele însăși constituie acte juridice în temeiul cărora s-a născut obligația de executare.

59. Așadar, verificând hotărârea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău consideră necesar de a respinge apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** cu menţinerea hotărârii primei instanţe din 18 mai 2023, reieşind din următoarele considerente.

60. Urmare a analizei circumstanțiale reliefate de părțile procesului la caz, coraportate la probatoriul administrat la materialele cauzei și a cadrului legal incident, Colegiul judiciar atestă că, fiind învestită cu competența de examinare a prezentului litigiu, instanța de fond just și întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea cererii de validare a popririi, reținând totodată că, în conformitate cu reglementările reiterate supra, la caz, reclamantul nu a probat că terțul poprit S.R.L. „*****” îi datorează întreprinderii reclamante sume de bani potrivit art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, or, contrar Actului de verificare a decontărilor reciproce între întreprinderi la situația din 31 decembrie 2014 prezentat de lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, potrivit Actului de verificare a decontărilor reciproce între întreprinderi la situația din 31 martie 2010 soldul debitului în folosul S.R.L. „*****” constituie suma de 1 728 570,41 lei, iar potrivit Actului de verificare a decontărilor reciproce între întreprinderi la situația din 30 aprilie 2010 - după datele contabile a S.R.L. „*****” la situația din 30 aprilie 2010 soldul debitului este „0” (zero) (f.d. 53, 54).

61. Prezintă relevanță în acest sens și faptul că, ambele Acte de verificare a decontărilor reciproce între întreprinderile S.R.L. „*****” și S.R.L. „*****” atît la situația din 31 martie 2010 cît și la situația din 30 aprilie 2010, sunt semnate de membrii organelor de conducere a ambelor întreprinderi, iar în contradictoriu cu respectivele, Actul de verificare a decontărilor reciproce invocat de către apelant la caz în sensul probării datoriei pretinse este semnat unilateral de către S.R.L. „*****” (f.d. 6).

62. Totodată, este relevantă la caz și concluzia instanței de fond, care la rândul său a constatat admiterea din partea lichidatorului S.R.L. „*****” - ***** în ambele Acte de verificare a decontărilor al evidenţei existente la situația din 31 decembrie 2014 pe care le-a prezentat, a unor erori inadmisibile cu privire la existenţa pretinselor sume a datoriei terţului poprit S.R.L. „*****” faţă S.R.L. „*****”, or potrivit primului act de verificare a decontărilor (vol.I, f.d.6) prin factura fiscală nr.XT3134637 din 30.09.2009, lichidatorul S.R.L. „*****” - ***** indică la rubrica datoriilor a S.R.L. „*****” suma în mărime de 1890893,24 lei**,** pe cînd în actul de verificare a decontărilor secund (vol.I, f.d.21) prin aceeaşi factură fiscală nr.XT3134637 din 30.09.2009, lichidatorul S.R.L. „*****” - ***** indică deja existenţa la rubrica

datoriilor a S.R.L. „*****” suma în mărime de 1887293,25 lei, fapt ce nu poate fi acceptat de către instanţa de insolvabilitate ca existenţă a unei creanţe certe, lichide şi exigibile la validarea popririi faţă de terţul poprit S.R.L. „*****”.

63. Astfel, la această etapă, Colegiul civil conchide că, instanța de fond just și întemeiat a concluzionat întru respingerea cererii de validare a popririi înaintate de lichidatorul S.R.L. „*****”, *****, or la caz, ultimul nu a prezentat probe elocvente care să confirme deținerea creanței de către debitorul insolvabil anume față de terțul poprit identificat prin cererea înaintată instanței de insolvabilitate și anume probatoriu confirmativ al faptului deținerii unui drept de creanță asupra sumei de 1 728 570,41 lei, or probele administrate la materialele cauzei confirmă o altă situație de fapt.

64. Așadar, în lipsa confirmărilor ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia nu pot fi calificate decât ca declarative.

65. În consecință, Colegiul civil conchide că instanța de insolvabilitate a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

66. În circumstanțele de fapt şi de drept menționate şi având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolvabilitate este întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material şi procedural, cu verificarea şi aprecierea probelor administrate în conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău va respinge apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „*****”, ***** cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de insolvabilitate.

67. În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității, art.art.385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL ”*****” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat *****.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 18 mai 2023, pronunțată în cauza civilă, la cererea depusă de lichidatorul SRL ”*****” în proces de insolvabilitate, administratorul autorizat ***** împotriva SRL ”*****”, intervenient accesoriu SRL ”*****” cu privire la validarea propriri și încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Andrei Cașcaval

Dorin Dulghieru